

SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:
 Egész évre — — — 20 kor. | Negyed évre — — — 5 kor.
 Fél évre — — — 10 " | Egyes szám ára — — — 40 fill.
 Nyilttér soronként 3 kor.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: Ifj. Szántó Károly.
 Kiadóhivatal: Szászvárosi Könyvnyomda R.-t.
 Megjelenik minden vasárnap.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, a pénzküldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz küldendők. Kéziratok nem adatnak vissza. Hirdetések árszabály szerint, többszöri hirdetésnél árkedvezmény.

Rendelet a bankjegyek lebélyegzéséről.

1. szakasz: Erdély, a Bánát és Magyarországon területeinek kormányzó-tanácsa a bukaresti pénzügyminiszteriummal egyetértve elhatározta az Osztrák-Magyar Bank által kibocsájtott azon 10—20—50—100 és 1000 K-ás bankjegyek lebélyegzését, melyek jelenleg azokon a területeken vannak forgalomban, amelyek a 3631. törvénycikk értelmében Romániával egyesültek.

2. szakasz: A lebélyegzés célja a fentjelzett területeken forgalomban levő bankjegyek pontos megállapítása, továbbá azon bankjegyek értékesítése, amelyek a kormányzó-tanács megbízott szerveinek lebélyegzése folytán továbbra is forgalomban maradnak.

3. szakasz: Az 1 és 2 K-ás bankjegyeket nem bélyegzik le, ezek teljes értékkel továbbra is forgalomban maradnak. A 25, 200 és 10000 K-ás, ugyancsak a 20 K-ás bankjegyek II-ik kiadását nem bélyegzik le, s a fentebb jelzett területeken érvénytelenül nyilvánítanak.

4. szakasz: A bélyegzést 1919. jun. 10-én kezdik meg és 1919. július 10-én végzik be, az alább felsorolt feltételek alapján. Július 11-től kezdődőleg csak a jelen rendelet értelmében lebélyegzett bankjegyek érvényesek.

5. szakasz: Városokban a lebélyegzést az ezen célra meghatározott helyiségben végzik, amit a közönséggel előre közölnek, falu helyeken a lebélyegzést szolgabírói járások szerint eszközlik, még pedig vagy lebélyegző hivatalokban, vagy pedig a főszolgabíró által kinevezett bizottság által, amit az érdekeltek szintén előre közölnek.

A felkért hivataloknak vagy bizottságoknak kötelessége a megbízást elfogadni, s a kormányzó-tanács és pénzügyminiszterium rendeletét végrehajtani.

6. szakasz: A lebélyegzésre bocsátandó bankjegyeknek összeg és pénznem szerint kell rendezve lenniök. Csatolandó ezenkívül egy jegyzék, amelyet a lebélyegzésnél vesznek át és ott meg is tartanak. A jegyzéknek tartalmaznia kell az átadó vezeték- és keresztnévét, lakóhelyét, a bankjegyek darabszámát, a különböző bankjegyeknek külön-külön való összegezését, a végösszeget, a beadó nyilatkozatát, amelyben elismeri, hogy a bankjegyek a saját tulajdonát képezik, vagy megbízás esetén azt a nyilatkozatot, hogy egy másik román állampolgáré, akinek vezeték- és keresztnéve, foglalkozása és lakóhelye is bevezetendő a jegyzékbe. Mindezekon kívül a jegyzékbe kell foglalni azt is, hogyha kiderülne, hogy a lebélyegzésre beadott bankjegyek nem a beadó tulajdonát képezik, azok idegen állampolgáré vagy idegen intézményé, aláveti magát mindazon következményeknek, büntetésnek, ami a rendelet végén megállapított. Az 1 és 2 K-ás bankjegyek csupán bejelentendők. A lebélyegzés végett benyújtott és lebélyegzett bankjegyek visszaadása után a jegyzék a bélyegző hivatalban marad.

Falukban, ahol a lebélyegzést bizottságok végzik, a községi előjáróság tömeges jegyzéket tartozik kiállítani, még pedig 3 példányban az e célra a szolgabíróstól átvett nyomtatványokon a lakosság által beadott bankjegyek végösszegét pénznem és összeg szerint rendezve tartozik bevezetni.

A jegyzék egyik példányát a lebélyegző hatóság hitelesíti s azt a pénznek a lakosság között való kiosztása végett a községi előjáróságnak adja át. A másik két példány a szolgabíróstól nyújtandó be.

7. szakasz: Lebélyegzés alá csupán azon bankjegyek kerülnek, melyeken semmiféle jel nincs s hibátlanok (egészek). Ennek következtében az idegen államokban lebélyegzett vagy hibás bankjegyeket nem bélyegzik le.

8. szakasz: A lebélyegzésért a lebélyegzett összegből 1%-ot, mint bélyegzési díjat levonnak. Így minden 10 K-ás bankjegyéért 10 fillért, 20 K-ásért 20 fillért, 50 K-ásért 50 fillért, 100 K-ásért 1 K-át és 1000 K-ásért 10 K-át vonnak le.

Ezen díjból a kormányzótanács fedezi a bélyegzésből felmerülő költségeket.

9. szakasz: A bélyegzők megőrzésével a prefektusok, illetve főszolgabírák biztatnak meg, akik a bélyegzőket vasszekrényben tartoznak őrizni s azt a bélyegzéssel megbízott hivataloknak vagy bizottságoknak csak elismervény ellenében adhatják át. Az elismervényben fel kell tüntetni a megőrzés módját, a felülvizsgálást és azzal járó felelősséget.

10. szakasz: Mindazon személyek, akik a fentjelzettek ellen kihágást követnek el, idegen állampolgárok pénzét lebélyegzés végett benyújtják, hamis bélyegzőt használnak, abban az esetben, ha nem esnek súlyosabb büntetés alá, — 6 hónapig terjedő fegyházzal és 10.000 K-ig terjedő pénzbírsággal büntetnek és a hamisan lebélyegzett összeget lefoglalják.

11. szakasz: A rendelet keresztülvitelével a pénzügyminiszterium bizatott meg.

Kiriacescu Oskár,
pénzügyminiszter.

Dr. Vlád Aurél,
pénzügyminiszter.

Vilmos excsászárt visszahívják Németországba.

Bukarest, június 4.

A Dimineata írja: Berlinből táviratozzák, hogy a pángermán szövetség jegyzéket intézett az összes nemzeti pártokhoz, hogy tegyenek a nemzetgyűléshez előterjesztést Vilmos excsászár visszahívására. Ezt az indítványt azzal indokolják, hogy Vilmos császárnak visszahívása a németek becsületbeli kérdése, tekintettel arra, hogy az excsászár német állampolgár és így ugyanazokat a jogokat bírja, mint bármilyen más német. A pángermán szövetség természetesen nemcsak az excsászárt, de az excsászárnét és a trónörökös is visszahívja és egy nyugodt, biztos otthonot akar számukra biztosítani.

Orosz propaganda Angliában.

Bukarest, június 4.

Az Universul jelenti: „The Russian Liberation Comitée” címen Londonban egy orosz propaganda komité alakult. Ennek a bizottságnak az a célja, hogy az orosz viszonyok konszolidálásán közreműködjenek.

NAPI HIREK.

— *Lapunk t. előfizetőinek, olvasóinak boldog pünkösdi ünnepeket kívánunk!*

— **A román királyi pár Bukarestbe érkezett.** Ferdinánd román király és Mária királyné Iliana hercegnővel 3-án visszatértek Bukarestbe.

— **Kinevezés.** A nagyszebeni kormányzótanács a dévai kir. törvényszékhez Popa Romuluszt irodaigazgatóvá nevezte ki.

— **Házasság.** Dr. Radó Izidor szászvárosi ügyvéd, lapunk munkatársa f. hó 8-án tartja esküvőjét özv. Seiden Józsefné szül. Somogyi Aranka urnővel Szászvároson. Gratulálunk!

— **A Gazeta Oficiale — magyar nyelven.** A nagyszebeni román kormányzótanács elhatározta, hogy a hivatalos lapot ezentúl magyar nyelven is kiadja. E határozat értelmében a „Gazeta Oficiale” eddig megjelent összes számaikat lefordítják és magyar nyelven bocsájtják a közönség rendelkezésére.

— **Kun Béla vissza akar vonulni a politikai élettől.** A „Daily Telegraph” bécsi tudósítója megbízható forrásból jelenti, hogy a budapesti kommunista kormány napjai megvannak számlálva. A népbiztosok között utóbbi időben mind hevesebb nézeteltérések támadtak, úgy, hogy Kun Béla már arra gondol, hogy a politikai élettől teljesen visszavonul.

— **Fiume sorsa.** „Az Adeverul” írja: Fiume sorsa fölött is megtörtént a döntés. Orlando hozzájárul ahhoz, hogy Fiume szabad, nemzetközi várossá nyilvánítottassék, amelynek kulcsa azonban Olaszország birtokában legyen. Ez nem egyéb, mint hogy Olaszország megszállja azon hadászati fontos szigeteket, melyek a bejárást uralják. — Olaszország lemond Jugoszlávia javára Susákról s majdnem egész Dalmáciáról — a sebenicói és zárai kikötők kivételével, — magának csupán az Albánia fölötti mandátumot biztosítja. Továbbá uralma alá veszi mindazon vasuti vonalakat, melyek Triesztbe és Fiuméba vezetnek. Eszerint Olaszország tényleg gyakorolni fogja a felügyeletet az egész Adria fölött.

— **Megnyilt a nagybányai szabad festő iskola.** Most értesülünk arról, hogy a híres nagybányai festőiskola az idén megnyilt. A 17 éve fennálló iskola már a háború előtti időben oly hírnévre tett szert, hogy külföldiek is sűrűn látogatták. Az idén is igen sok növendéke van a festőiskolának, melyet Thorma János festőművész vezet.

— **A magyar népbiztosok családjaikat Ausztriába akarják vinni.** Az „Adeverul“ írja: Bécsben az a hír járja, hogy a magyar szovjet-kormány kéréssel fordult Német-Ausztria kormányához: engedné meg a magyar népbiztosok családjaiknak Németausztriában való letelepedését. A kormány állítólag teljesítene is a kérést, azon kikötéssel, hogy a Budapesten lévő foglyok (tuszok?) bocsátassanak szabadon. A letelepedés helyéül a waldhofeni kerületben fekvő Drohendorf helység lenne kijelölve és pedig az itt lévő kisebb kastély, mely annak idején az internált oroszok táborául szolgált.

— **Gyógyszerész gyakornoki tanfolyam.** A nagyszebeni román kormányzó-tanács engedélyével a kolozsvári gyógyszerész gyakornoki tanfolyam június hó 10-én kezdődik, s tart július hónap közepéig, mely után a szabályszerű vizsgák következnek. A tanfolyamra és a vizsgára való jelentkezést, az okmányok benyújtása mellett elfogad dr. Orendt Gyula a tanfolyam vezető tanára Kolozsvár, Deák Ferenc-utca 3 sz.

— **Kína bojkottja — Japán ellen.** A Le Progress jelenti Londonból: A Morning-post sanghaji tudósítója azt írja, hogy Kína belsejében mindenütt bojkottálják a japán árucikkeket és hogy a folyami kikötőkben a japán hajók csak bajjal tudják kirakni szállítmányaikat. Vuhuban a tüntetők megtámadták a tengerhajózási társaságok boltjait és irodáit és több japán polgárt megsebesítettek. Kinai katonák védték meg a japánokat.

— **Üzenet magyar hadifoglyok hozzátartozóinak.** A „Keleli Ujság“ írja: Az esperantó nyelv használata — legalább is a nemzetközi viszonylatban — a háború alatt nagyrészt szünetelt. Csupán a Genfben székelő esperantó világszövetség, az „Universala Esperantó Asocio“ fejtett ki nagy és hasznos működést a hadifoglyok felkutatása körül, sok ezer meg ezer szülőnek, feleségnek, apának és testvérnek adván vissza ezzel nyugalmát. Most már azonban az egyes országok esperantistái közötti érintkezés is újból kezdetét veszi. Ma érkezett az első fecske, egy — természetesen esperantó nyelvű — levél alakjában, amelyet a romániai Tecuciból küldött a világszövetség ottani delegátusa, Mihai J. Ulcica, a kolozsvári esperantista klub titkárához. A levélíró, aki a tecucii fogolytáborban könyvelői állást tölt be, az ott fogva levő magyar hadifoglyok kérését tolmácsolja családjaikhoz pénznek, fehérneműeknek, élelmiszereknek és egyéb szükségleti dolgoknak küldése tárgyában. A hadifoglyok a következők: Zimmermann A. Albert (Kolozsvár, Mátyás királyi-utca 4. „Royal“ kávéház). Binder Lajos szabó (Kolozsvár, Dézsma-utca 18), Lőte Kálmán asztalos (Kolozsvár, Vajda-utca 3.), Schreiber Imre villanyszerelő (Kolozsvár, Krizbai-ut 41.) Horváth András vasuti hivatalnok (Kolozsvár, Rudolf-ut 31.), Kilin Sándor földész (Kolozsvár, Honvéd-utca 33.), Papp Miklós asztalos (Felvinc, Vásárhelyi-utca 9.), és Hilf László (Nagyvárad, Kapucinus-utca 13.), Cimük, a hová a kért dolgok küldendő, a következő: Arestul preventiv, strada Carol Nr. 3. Tecuci.

— **Felvétel a brassói szent Ferenc-rendi zárdába.** A brassói szent Ferenc-rendi nővérek főnöknője, Preisz M. Szaléria, ugy a helyben, valamint a vidéken lakó közönség tudomására kívánja hozni, hogy a Brassóban, Fellegvársor 1. szám alatt a szent Ferenc-rendi nővérek vezetése alatt álló bennlakást az 1919—20. tanévre is fenntartja. Az intézetbe csak ép, egészséges növendékek vétetnek föl; képességük szerint járhatnak: az

elemi és polgári iskolába és az ezzel kapcsolatos női kézimunka tanfolyamra. A benlakás az intézet különálló részében van elhelyezve, mely ugy a pedagógiai, mint egészségügyi kivánalmaknak teljesen megfelelő fekvéssel bír. A benlakó növendékek havi 150 koronáért teljes ellátást és tanulmányaikban szakszerű támogatást nyernek. Mójukban lesz a német nyelvet tökéletesen elsajátítani és mérsékelt díjazás mellett bármely hangszer is tanulhatnak. Kéri a főnöknő a szülőket és érdekelteket, hogy lépjenek ez ügyben közvetlen érintkezésbe akár szóbelileg, akár levél útján az intézet főnöknőjével (Brassó, Fellegvársor 1. sz.), ahol részletes tájékoztatást kapnak.

— **Majális.** A szászvárosi román iparosok egyesülete f. hó 9-én pünkösd másodnapján a „Grigori“ erdőben majálist rendez. Kedvezőtlen idő esetén a majális a legközelebbi vasárnapon fog megtartatni.

— **Elfogott bolsevista miniszter.** Wien, jun. 4. Fenyő nevű bolsevista miniszter 47 milliót hozva magával Bruckba érkezett. Fenyőnek az volt a célja, hogy 42 millióval osztrák árut vásároljon és 5 millióval bolsevista propagandát akart Ausztriában indítani. Fenyőt letartóztatták és a 47 milliót lefoglalták.

— **A hó alatt.** Kudzsiri tudósítónk írja: A napokban Negován nevű havason egy furcsa leletre akadtak a pásztorok. Egy helyen ugyanis az olvadó hóból circa 400 drb. juhnek, egy pászornak és több nyájörző kutyának hulláját találták meg. Valószínű, hogy a májusi nagy havazások alkalmával érte őket el egy hirtelen hóvihár s az temette őket maga alá.

— **Szenzációs találmány a vakok oktatására.** Egy fiatal nagyváradai mérnök, Guth Gyula szenzációs találmánnyal készül a világ elé lépni. Guth mérnök a plasztografiát tökéletesítette, még pedig olyan sikerrel, hogy a vakok részére képes két óra alatt domboru betűkkel lapot is előállítani. Guth mérnök találmánya egy öntvényből áll, amely betűket, képeket egyszerű negatívok után domboru nyomással rögzít meg. Ezzel az eljárással fényképekből domborműveket lehet készíteni, ami művészi szempontokból szenzációs siker a haladás és a vakok oktatása terén. — Guth mérnök eljárása lehetővé teszi a szerencsétlen vakok kulturálódását, mert nemcsak napilapot képes számukra készíteni találmányával, nemcsak domboru képeket, hanem könyveket is, amivel a vakok szomorú sorsa enyhülést, üdülést fog nyerni.

— **Mikor kezdik meg a bankjegyek lebélyegzését.** A nagyszebeni román kormányzótanács hivatalos lapja, a Gazeta Oficiala közli a korona bankjegyek lebélyegzésére vonatkozó rendeletet. Eszerint a lebélyegzés június hó 10-én veszi kezdetét és július hó 10-én fejeződik be. Július 11-étől kezdve csak a szabályszerűen lebélyegzett korona bankjegyek képezik közforgalom tárgyát. A más államokban már lebélyegzett vagy nem teljes bankjegyeket nem bélyegzik le.

— **Ötmillió pár cipő.** Egy ujonnan alakult amerikai társaság június hónap végéig ötmillió pár cipőt szállít Romániába és Erdélybe. Az óriási cipőszállítmány két amerikai hajón a „Newyorkon“ és a „Honkongon“ már utban is van Európa felé.

— **A magyarajku szellemi alkalmazottak** (tanító, köz-, állami és magántisztviselő, szerkesztő stb.) f. évi június hó 7-én a nagyszebeni kerületi munkásbiztosító pénztár nagytermében (Zeughof-tér 5—6.) d. u. 3 órakeretekezletet tartottak. (A szellemi alkalmazottak központi szövetség titkársága.)

— **Mozi.** A helybeli mozi-vállalat ma, vasárnap és holnap hétfőn este 8 órai kezdettel egy-egy előadást tart. A program, amely élvezetesnek ígérkezik, hirdetéseink között olvasható.

— **A keresztény egyházak világkonferenciája.** A Renasterea Romana jelentése szerint az amerikai keresztény egyházaknak egy missziója érkezett Bukarestbe, hogy az orthodox román egyház szent szinódusát egy világkonferenciára meghívja. Ezen a konferencián a világ összes keresztény egyházaik vennének részt. A bizottság három amerikai püspökből áll.

— **Most jelent meg a Budapesten nagy sikert aratott „Nemzetőr“ című operett egyik sláger számának: a „Bohémdal“ kottájának második kiadása.** Szövegét írta: Ferenczy György. Zenéjét szerezte: Kuthy László. Ára 5 kor. Minden zeneműkereskedésben kapható.

A SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE TÁRCÁJA.

Az első csók.

— Fölemelt hófehér karod
Árnyában mély éjszaka támadt —
S én megkerestem szomjas szádát,
Melyben belül a titkos csókok égtek,
Régi csodák, feledett részegségek,
Alvó tüzek, remegve lobogók...
Óh, mily halálos-hosszu volt a csók,
A mit e nappalos éjszaka árnyán,
A karod árnyán adtam néked!

Halálos-hosszu, fájdalmas, beszédes...
És a te nyitott két szemedben
Égtek a szomorú kérdések:
E csók után, mely sirokat nyitott meg,
Milyen lesz az új, eljövendő élet?
Óh a te mély, nagy Sybilla-szemed,
Mely látta röptét sok örök csillagnak,
S hogy lelkek hogy' keringnek, hogy' fogannak
S hogy' válnak szülőkké és születőkké
Egy pillanatban az Isten előtt —
Óh a te szemed, melynek fénye nőtt
És ijesztővé vált, hogy' nézett engem!
Óh, hogy' nézett... Mint tolvajt, a ki lop,
Mint tolvajt, a ki szentélybe oson
S megragadja az áldozati kelyhet,
És szentségtörő keze reszket,
És gyáva szive hidegen dobog...
Igy álltam én előtted, asszonyom
A csók után: megdöbbszent félelemmel,
Babonás reszketésben... Láttál engem?
Óh én szerelmem, szomorú szerelmem,
Mi lesz velem, mi lesz veled,
Ha te soh'sem csukod le a szemed.

Ha mindég rám néz, a mikor az ajkam
Téged keres? Ha mindég nyughatatlan
Marad és kereső, ha rám világít,
Mint diplomrablóra az örökmécses?
Ha mindég virraszt, mindég kérdez
És sohasem lesz nyugodalmas éje —
Mi lesz velünk? —

— Bontsd ki a hajamat
S takard be véle...

Erdős Renée.

Komédia.

Írta: Bács Imre.

I.

A nagy, fehér automobil megállt a bérpárlota előtt. Radványi kisasszony fűgőn leugrott róla, valamit mondott a soffőrnek, azután belibbent a kapun s könnyed mozdulatokkal fölfutott az emeletre, ahol az ügyvédje lakott. Ruhája suhogott, aranyláncán csilingeltek a függelékek, forgószél módjára átszaladt dr. Szőcs előszobáján s berontott az irodába.

— Itthon van az öreg? — pihegte szeleskedve.

— Szolgálatára, — ugrott föl udvariasan az egyik irnok. — Méltóztassék befáradni.

Radványi kisasszony nyájasan megbiccentette fejét, majd a párnázott ajtó felé indult, amely mögött dr. Szócs fészkelt. Mikor belépett, az öreg ügyvéd elébe ment, melegen kezef fogott vele, azután leültette.

— Nos, mi ujság, doktor bácsi? — kérdezte gyorsan a leány, miközben kivett egy szarvasbőrdarabkát a tarsolyából s megtörülgette az arcát.

— Sok minden, — mosolygott az ügyvéd.

— Jó vagy rossz?

Dr. Szócs vállat vont.

— Jó is, meg rossz is. Ma délelőtt bontották föl a végrendeletet. A bácsi önre hagyta a vagyona felét, másik felét pedig a nevelt fiára, azonban csak abban az esetben juthatnak az örökséghez, ha házasságot kötnek. A fiatalember külföldön él és vezetőszerpet tölt be egy gyárban.

A leány föl pattant.

— Megbolondult a bácsi? — fakadt ki indulatosan.

— Pardon, kisasszony, a bácsi már halott, — szólt feddőleg az ügyvéd.

— Bánom is én! Hogy lehet ilyen kikötést tenni? Örültség! Mindig különc volt az öreg, úgy látszik, még a halála előtt sem tudta megtagadni magát. Egyenesen lelketlenség! Hogy menjek nőül ahoz az emberhez, akit ugyyszólván nem is ismerek? Kislánykoromban láttam utóljára. A bácsi akkor külföldre vitte, ott neveltette föl és azóta soha nem találkoztunk. Mit tudom én, milyen férfi, talán csunya, talán valami testi baja is van, lehet, hogy utálatos, könnyelmű ember, hát hogy menjek hozzá?

Szócs újra vállat vont.

— Sajnálom, nem segíthetek a dolgon. A boldogult öreg urnak az akarata ez, amin mi nem változtathatunk. Legfőleg tanáccsal szolgálhatok.

— Mit tanácsol?

— Azt, hogy hívjuk ide a fiatalembert. Ha megismeri, esetleg másképp gondolkozik, mint most.

Radványi kisasszony ideges mozdulatot tett.

— Süsse meg a tanácsát, — tört ki dühösen. — Nem vagyok kíváncsi arra a föltermes, süket, kiállhatatlan vagy tudom is én milyen alakra, egyáltalában parancsszóra nem megyek férjhez. A bácsi nem gondolt arra, hogy esetleg szeretek valakit?

Az ügyvéd elnevette magát.

— Ahá, tehát itt a bibi. Szerelmes.

— Nem. De jöhet valaki . . . valaki más . . . elvégre fiatal vagyok. Annak az embernek semmi esetre se leszek felesége.

— Gondolja meg, kisasszony, hogy nagy vagyronról van szó, amit örökre elveszít, ha ellenszegül a végrendelet kikötésének.

— Bánom is én!

— Akkor másik tanáccsal is szolgálhatok. Esküdjének meg, de csak azért, hogy az örökség birtokába jussanak. Nem kell együtt élniök. Megkötik a házasságot, azután mind-egyikük tovább halad a maga útján és bizonyos idő múlva elválnak. Formaság lesz az egész, amit meg lehet csinálni anélkül, hogy a nyilvánosság tudomást venne róla vagy befolyásolná a jövőjét.

Radványi kisasszony gondolkodott.

— Jó, belemegyek — szólt hirtelen. — Irja meg ezt annak az izének . . . nem is tudom, hogy hívják és ha kötelezi magát, hogy kívánságomra bármikor beleegyezik a házasság

szó fölbontásába, felesége leszek. Pá, kedves doktor bácsi!

Az ügyvéd megírta a dolgot a fiatalembernek, aki az örökség kedvéért beleegyezett. Nemsokára megkötötték a házasságot is. A szertartáson Radványi kisasszony és a férfi hidegen viselkedtek egymás iránt. A fiatal-embert sértette a leány visszautasítása, a leány pedig valami megmagyarázhatatlan ellenszenvet érzett a férfi iránt. Egyetlen szót sem váltottak, még csak egymásra se néztek. Az egybekelés után a fiatalember visszautazott külföldre, Radványi kisasszony pedig beleült a vagyonba és pompás, nyugodt, boldog életben fürdött éveken keresztül.

II.

A meleg, őszi verőfény kicsalta az embereket a korzóra, ahol szinte nyüzsgöttek a sétálók. Kemenes megállt, szemére illesztette monokliját s szórakozottan nézelődött. Hirtelen kacagás csendült föl a háta mögött. Önkéntelenül arra fordult. Egy nő jött szembe vele, akit fiatalemberek vettek körül. Elragadó jelenség volt, olyan, mint a friss, illatos rózsa. Az arca ragyogott a fiatalságtól s magasra emelte szoknyáját, úgy, hogy kikacérkodott a karcsu, selyemharisnyába bujtatott lába. Kemenes meglepetve bámulta. A nő is ránézett, mikor elhaladt előtte s egy pillanatra összekapadt a szemük. A leány elpirult, félre kapta a fejét, de pár lépéssel tovább érve, visszapillantott. A férfi szinte megdöbbenve nézett utána. Valaki vállára tette a kezét. Fényes volt, egy barátja. Kemenes mohón megragadta a karját.

— Ismered azt a nőt? — kérdezte gyorsan.

— Melyiket?

— Ott megy. Férfiak kísérik. Az a világos ruhás. Ismered?

— Hogyne.

— Kicsoda?

— Egy árva leány, akinek nincs senkije, de annál több a pénze meg az udvarlója. Radványi kisasszony.

Kemenes elsápadt.

— Csakugyan Radványi kisasszony?

— Igen. De miért csodálkozol? Találkoztál már valamikor vele?

— Nem, nem, most látom először, de halottam már róla, — hebegte zavartan Kemenes. — Gyönyörű teremtés.

— A férfiak valósággal bolondulnak érte.

Kemenes lehajtotta fejét, tűnődve piszkálta botjával a kövezetet s fájdalmas mosoly jelent meg száján.

— Radványi kisasszony, — mondotta halkán. — Szép nő. Személyesen is ismered?

— Hogyne. Gyakran meghív a mulatságaiba. Független, szabad viselkedésű egyéniség, aki nem törődik a társadalmi szabályokkal s pazar életet folytat. Mindazonáltal maga a megtestesült erkölcs.

Kemenes cigarettát vett elő s lassan rágyujtott.

— Kérlek, ha esetleg bekerülök ennek a leánynak a társaságába, ne ütközz meg, hogy más néven mutatkozom be, mint ahogyan hívnak. Valószínűleg Facsarnak mondom majd magamat.

Fényes nagyot bámult.

— Facsarnak?

— Igen. Ne kérdezd, miért. Okom van rá. Szervusz.

Kemenes kezef fogott Fényessel s elsietett. A fiatalember értelmetlenül nézett utána, majd megfordult, hogy tovább induljon, de ugyanakkor észrevette, hogy Radványi kisasszony visszafelé tart s ott maradt. A leány szórakozottan hallgatta udvarlóinak fecsegését s a

szemei a sétáló emberek közt kutattak. Mikor megpillantotta Fényest, magához intette.

— Ki volt az a férfi, akivel az imént beszélgetett?

— Barátom. Érdekli?

— Nem — felelte közönyösen Radványi kisasszony. — Csak éppen kérdeztem.

Fényes a leány arcát vizsgálta.

— Nagyon kedves ember, — mondotta lassan. — Meg akarja ismerni?

— Nem. Azaz, hogy . . . esetleg bemutathatja.

A fiatalember a legelső alkalmat fölhasználta arra, hogy Radványi kisasszony társaságába vezesse Kemenest. A leány örömmel fogadta udvarlóit közé a férfit. Gyakran meghívta, magával vitte a sétáira s világosan elárulta, hogy vonzódik hozzá. Ha tudta, hogy találkozik vele, gondosabban öltözött, mint rendesen, szép, hódító és szeretetreméltó igyekezett lenni s melegebben bánt vele, mint többi udvarlóival. Kemenes látta ezt, de úgy tett, mintha nem vette volna észre. Udvarias volt a leány iránt, egyéb érzelmet azonban nem mutatott. A leányt idegesség fogta el, bántotta a férfi magatartása, annál inkább is, mert hozzá volt szokva, hogy minden fiatal-ember meghódolt előtte. Kemenes udvarol neki, árnyékként kíséri mindenhova, de azért nem igyekszik elérni, hogy közös benső érzésben simuljon össze a lelkük. Mit akar ez az ember?

Radványi kisasszonynál társaság volt együtt. Mialatt a vendégei vidáman szórakoztak, átvezette a másik szobába Kemenest, ahol leültek. Eleinte közönyös dolgokról beszéltek. A leány nyugtalannak látszott, idegesen játszott legyezőjével s néha elgondolkozott. Hirtelen fölkapta a fejét.

— Mondja, Facsar, miért olyan kiállhatatlan maga, ha a társaságomban van?

A férfi elmosolyodott.

— Kiállhatatlan vagyok?

— Igen. Ha mással foglalkozik, kedves és finom, de ha én szólítom meg, rögtön fagyossá válik. Miért?

— Szeretné, ha melegebb volnék?

— Nem. Minek? Csak éppen mondtam. Ne tulajdonítson semmit a megjegyzésemnek. A férfi mosolyogva jártatta tekintetét a leányon.

— Maga szeret engem, — mondotta hirtelen.

Radványi kisasszony fölugrott.

— Facsar! — kiáltott elvörösödve.

A férfi is felállt.

— Pszt, ne tagadja. Tudom.

A leány meg volt zavarodva s az arca szinte lángolt.

— Elbizakodott ember!

— Lehet. De bizonyos, hogy szeret. Már régóta. Látom.

— Nos és ha szeretném? Mi volna akkor?

— Feleségül venném, — felelte egyszerűen Kemenes.

A leány szemei megcsillantak.

— Ahá, tehát maga szeret! — szólt diadalmasan.

— Nem tagadom.

Radványi kisasszony arca ragyogott.

— Tudja mit? — mondotta möhön.

— Nos?

— Hát én is szeretem magát!

— Feleségül jönne hozzám?

A leány lelkében kitört a boldogság.

— Hogy felesége lennék-e? — kiáltott remegő hangon. — Te! Te! Te buta!

És karjaiba ragadta Kemenest, aki magához szoritotta és heves, lázas csókba forrt össze a szájuk.

III.

Szöcs dr. megnézte az óráját, azután összerakta íróasztalán az aktákat s fölállt, hogy átöltözzék, mert szokása szerint elakart menni a kávéházba. Mikor kiindult, hirtelen fölpatant az ajtó s berontott Radványi kisasszony. Jókedv sugárzott az arcán, a szemei elevenen csillogtak, szeleskedve kezét fogott az ügyvéddel, azután egy bőrszékbe telepedett.

— Tudja, miért jöttem, doktor bácsi? — kérdezte pihegve.

Szöcs dr. a fejét rázta.

— Nem.

— Jaj, de rossz megfigyelő. Mit jelent az, ha egy lány ilyen bolondosan jókedvű, mint én vagyok? Irja meg annak az izének, a boldogult bácsi nevelt fiának, szóval az uramnak, hogy el akarok válni tőle.

Az ügyvéd nagyot nézett.

— Ejnye, — szólt meglepetve. — Miért?

— Egyszerű az oka, kedves doktor bácsi. Szerelmes vagyok.

Az ügyvéd fűttengett.

— Ugy? — nyújtotta el a szót, miközben közelebb lépett a leányhoz s huncutkodva vizsgálta szemüvegén keresztül. — Szép legény?

— Nagyon!

— Kedves?

— Nagyon!

— Ő is szereti magácskát?

— Nagyon!

— Akkor rendben van, — nevetett Szöcs dr. — Irni azonban nem kell az urának, mert itt tartózkodik a városban. A gyár, amelynek szolgálatában áll, telepet akar létesíteni nálunk s őt bízták meg a terv megvalósításával. Már hónapok óta a városban lakik.

— Annál jobb. Legalább könnyebben és hamarabb elintézzük az ügyet.

Kopogtak. Az ügyvéd az ajtóra pillantott, majd odament, hogy megnézzék, ki az, de még a kilincsre se tehetette kezét, már kinyílt s belépett — Kemenes. Szöcs dr. meglepetve hátrált előre s ijedt tekintet vetett a leányra. Radványi kisasszony fölugrott, a férfihez szaladt s vidáman kezét nyújtotta neki.

— Nini, — örvendezett, — maga mit keres itt!

Kemenes megcsókolta a leány kezét. Nem felelt, hanem az ügyvédre mosolygott. Szöcs dr. tágranyílt szemekkel bámult rájuk. El volt képedve s a vonásai értelmetlenséget mutattak.

— Önök ilyen jó barátságban vannak? — dadogta bután.

A leány elkacagta magát. Karonkapta Kemenest és Szöcshöz vezette.

— Kedves doktor bácsi, bemutatom a vőlegényemet, — mondotta pajkos jókedvvel.

— Tessék? — hült el az ügyvéd. — Mi ez?

— Mit, mi ez?

Az ügyvéd ámult-bámult, úgy hogy alig tudott szóhoz jutni.

— Tudja ki ez az ember? — kérdezte a leánytól.

— A vőlegényem!

— Téved. Kemenes ur, a boldogult bácsi nevelt fia, az ön férje!

Most a leány képedt el. Az arca szinte belesárgult a meglepetésbe s zavarában hol az ügyvédre, hol a férfire nézett.

— A doktor ur igazat mondott, — szólt szeliden Kemenes. — Az ura vagyok. Látja évekket ezelőt nem kellettem magának, évekig éltünk távol egymástól és elrugtuk magunktól a boldogságot. Mikor egyszer az utcán láttam, megkapott a szépsége és elhatároztam, hogy meghódítom. Könnyen ment, mert maga is érdeklődött irántam. Hamis nevet vettem föl, úgy hogy ne ismerjen meg. Az arcomra

nem emlékezett, mert hiszen az esküvőnkön rám se pillantott. És most már az enyém. Meghódítottam.

Kemenes gyöngéden magához ölelte a leányt. Az nem tudott beszélni, az arca lángokban állt, nevetni is, sirni is szeretett volna, boldog is volt és szégyelte is magát.

Az ügyvéd nevetve csóválta a fejét. Látva, hogy az ő jelenléte fölösleges, csöndesen kilopódzott. Az irodába ment és telefonált Radványi kisasszony cselédjeinek, hogy tegyenek előkészületeket egy mulatságra, mert a nagyságos kisasszony a lakodalmát tartja meg az urával...

Elsőrendű saját termésű gyoroki fehér és vörös borom eladó.

Demeter Kornél gyógyszerész Szászváros, Főtér. 279 1—5

A „Szászvárosi Könyvnyomda Részvénytársaság” **könyv- és papirkereskedésébe egy ügyes fiú, ki legalább 2 gimn. osztályt végzett és magyarul, németül és románul beszél, tanulóknak** azonnal felvétetik.

A „SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE” hetilap előfizetési ára:

Egész évre — — 20 kor.

Fél évre — — 10 kor.

Negyed évre — — 5 kor.

Egyes szám ára — 40 fill.

HIRDETÉSEK árszabály szerint. **NYILTTÉR** soronként 3 kor.

Egyesült Mozgók

Szászvároson, a „Transsylvania” szálló nagytermében

Vasárnap, pünkösd első napján I előadás, érvényesek a délutáni bérletek, melyek d. e. 11 óráig kiváltandók.

Hétfőn, pünkösd második napján I előadás, érvényesek az esti bérletek, melyek d. e. 11 óráig kiváltandók.

Az előadások kezdete esti 8 óra.

MŰSOR:

A sors hullámai.

Dráma 4 felvonásban. Főszereplő: MIA MAY.

Bonyodalmak.

Vígjáték 2 felv. Irta és rendezte: Rodolphe del Zopp.

Helyárak: Páholy (5 személy részére) 15 K, I-ső hely 3 K, karzat (álló) 2 K, földszint II-ik hely 1 K.

Szives pártfogást kér teljes tisztelettel

A vállalat.

VIDÉKI

előfizetőinket tisztelettel kérjük, hogy hátralékaikat beküldeni, előfizetéseiket postafordultával megújítani sziveskedjenek, mert ellenesetben — legnagyobb sajnálatunkra bár — kénytelenek leszünk lapunk további küldését jelen számmal beszüntetni.

Kiváló tisztelettel:

A kiadóhivatal.

Eladó ház. Szászvároson, Országút és Viz-utcai sarokház, több üzlet-helyiséggel, lakással, üzleti berendezéssel együtt eladó. Értekezni lehet ugyanott. 273 3—

Két ház eladó. Szászvároson a Romosz helyi-utca 14. sz. alatti ház két lakrészrel, továbbá a Füzfa-utca 1. sz. alatti ház, mely havi 600 kor. bért jövedelmez, tehermentes, jutányos áron eladó. Közelebbi felvilágosítással szolgál Balosu György, ki a házak eladásával meg van bízva. 276 2—3

China-vasbor.

Elsőrangú minőségű vérképző gyógybor, vérszegények, lábadozók, sápkóros gyermekek részére kiváló erősítő szer. Ára: kis üveg 10 korona, nagy üveg 22 korona. o-o Kapható:

DEMETER KORNÉL gyógyszerésznél Szászvároson. 280 1—12

Szászvárosi Könyvnyomda Részvény-Társaság

elvállalja bármilyen művelet, nyomtatványok, részvények, művek, folyóiratok, stb. legmodernebb stilszerű előállítását, ennek

Könyv és papirkereskedése

bővelkedik a legnagyobb választékban irodai, iskolai kellékekben, folyóiratok, valamint az irodalom legjobb műveiben stb. a legjutányosabb árak mellett

PÁRTOLJUK A HELYI IPART!

Kovács József

uri és női cipész
Sörház-utca 4. sz.

Weisz József

kádár-mester
Ország-ut 27. (Orbonás-féle ház)

Gauger Frigyes

kovács- és kerékgyártómester
Kovács-utca 3. szám.

Hegedüs Lajos

épület- és finom bútór-asztalos
Galamb-utca 5. sz.

Elvállal e szakmába vágó mindennemű munkákat jutányos árak mellett!

Ájben Antal

lábbeli-készítő
Országút, (Simonfi-féle ház)